

La Pujada al Bruc

TERRA i PERSONATGES

Fa just cent anys, a la Catalunya central es va fer una de les primeres competicions emblemàtiques del motociclisme del nostre país: La cursa del Bruc, organitzada pel Club Deportivo –futur Reial Moto Club de Catalunya– durant gairebé una dècada, del 1913 al 1922.

Va arribar a ser una de les competicions més populars d'aquell temps, amb una trajectòria curta però brillant, dintre la història de les primeres curses de motos que es van organitzar al nostre país. Va contribuir, com moltes altres proves de l'època pionera, a popularitzar el motociclisme quan tot just feia poc més de deu anys que s'havien introduït els primers vehicles de motor a Catalunya. Per fer-nos una idea de la seva popularitat, cal recordar que en algunes edicions va arribar a aplegar més d'un miler d'espectadors, admirats de veure com aquelles màquines superaven any rere any els rècords de velocitat.

TERRA

El Bruc era en aquella època un petit poble de la comarca de l'Anoia amb el nucli urbà dividit en tres barri: el Bruc de Baix, el Bruc del Mig i el Bruc de Dalt. Per aquí passava la important carretera de Madrid a França per la Jonquera. Aquesta via tenia una interessant particularitat en el tram d'onze quilòmetres que anava des de la sortida d'Esparreguera fins al Bruc de Dalt, i era la seva constant pujada, rematada en els últims 150 metres amb una forta rampa, anomenada la costa de la Madrona. La carretera tenia un desnivell total de 420 metres des d'Esparreguera fins als Brucs, amb una mitjana del 3,8 % de pujada en tot el recorregut.

A tot això s'hi havia d'afegir un traçat amb pocs revolts pronunciats fins al començament del poble, on hi havia els més tancats. En definitiva, tenia un traçat ideal per fer-hi una cursa en costa de motos, ja que s'hi podrien aconseguir bones velocitats en qualsevol categoria. Un altre obstacle, fora de la mateixa pujada, era el mal estat d'aquesta carretera que, malgrat la seva importància, era un camí ample sense asfaltar, sovint ple de forats.

J. A. Orús i J. Vidal, recordista del dia, abans de la sortida

Curiosament, amb motiu de la cursa les autoritats de l'època autoritzaven obres de reparació al tram on es feia la competició, fet que demostra fins a quin punt va ser important!

PERSONATGES

La pujada al Bruc va ser protagonitzada per joves *sportmen*, com eren anomenats per la premsa de l'època. La majoria pertanyien a famílies benestants, i és que en aquell temps tenir una moto encara no estava a l'abast de tothom. Ben aviat, aquesta cursa va propiciar l'aparició de tot un seguit d'apassionats corredors que es van fer famosos en aconseguir classificar-se en diferents anys consecutius en les categories respectives, ja fossin turisme o professional. Parlem de cognoms com Orús, que va competir des del 1914 fins al 1922, Teixidor, Bresca, Armangué, Antoniotti, Clarassó i Vidal, entre altres. Les cròniques d'aquells anys ens han arribat plenes de comentaris sobre les proeses d'aquests pilots, abocats a una passió pròpia del segle XX: la velocitat.

A la cursa del Bruc també hi van competir corredors estrangers pertanyents a la important colònia d'europèus establerts a Barcelona abans del 1914, que participaven en les més diverses activitats dels dife-

rents clubs esportius de la ciutat, i, és clar, també en les relacionades amb el Moto Club Deportivo Barcelona. Ja en la primera edició, el 1913, un participant d'origen anglès, anomenat Lewis Alexander, va aconseguir el tercer lloc. Van destacar noms com Pizzala, Leek, Slai-von, Foster, Withead, que figuren enregistrats entre els classificats de les proves del període 1913-1917. L'esclat de la Primera Guerra Mundial va fer que molts haguessin de tornar al seu país d'origen per incorporar-se a l'exèrcit respectiu.

Darrere l'encert d'aquesta prova hi havia el Club Deportivo de Barcelona i les persones de la junta, importants industrials i comerciants del gremi de l'automoció, gent amb empena i amb l'ànim d'impulsar el progrés del nostre país en tots els àmbits, també defensant la implantació dels nous mitjans de transport com l'automòbil i la motocicleta amb els esports que els eren propis. Noms com els empresaris tèxtils Eusebi Bertrand i Serra i Francesc Coma, el manresà Francesc S. Abadal, constructor i venedor de cotxes, i molts altres que van contribuir a la creació del Reial Automòbil Club de Catalunya i del Reial Moto Club de Catalunya, el 1916.

Allym, en un sidecar Triumph, 1r de la categoria